

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

V. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Davidicorum formam à Jeremia compositum Ezechiel, ad quem fuerat missus, ali-
quibus fortasse adjectis, vel resectis, vel mutatis, ad præsentem rerum statum accom-
modaverit, & populo præcinnendum dederit.

*Refelluntur
argumenta
Adversario-
rum.
Primum ar-
gumentum.
Tract. Theol.
cap. 2. & 11.*

V. Sed nec immunis a male feriatorum hominum calumniis & cavillationibus fuit
iste Liber: nam primam struit Theologo. Politicus arguator ex Thalmudico tractatu
Sabbathi, in quo legitur, propter sententias aliquas Ezechielis, quæ Mosis effatis vi-
dentur repugnare, Rabbinos de expungendo ipsius Libro & rejiciendo consilia agi-
tasse; ac fuisse facturos, absque Anania quodam fuisset, qui discrepantias illas conci-
liaturum, nodosque omnes soluturum se recepit; ac re præstitit. Tum deinde horum
repugnantium locorum specimen affert, eumque qui capite Ezechielis decimo octavo
habetur, quo negat futurum Deus, ut majorum delicta immeriti nepotes luant, con-
fert cum tricesimo quarto Exodi, & tricesimo secundo Jeremiæ, ubi Deus paterno-
rum scelerum pœnas à nepotibus ac pronepotibus expetiturus esse dicitur. At hoc ipso
argumento convellit Deuteronomii *חנפיותם*, quod huic Ezechielis doctrinæ con-
sentiit his verbis: *Non occidentur patres pro filiis, nec filii pro patribus, sed unusquisque pro
peccato suo morietur*: convelluntur & Libri Regum ac Paralipomenon, quorum par est
doctrina. Otiosi hominis esset huc afferre quæ ad has sententias conciliandas Inter-
pretes congestere. Paucis dicam, ob patrum noxas sæpe filios plecti pœnis temporariis:
unde vetus illud:

Deut. 24. 16.

De male questis non gaudet tertius hæres:

æternis vero suppliciis sua quemque peccata luere. Præterea cum post expensam il-
lam sententiarum pugnam ac discordiam, Ezechielis librum nihilominus in Canone
retinendum censuerint Rabbini, eamque Ananias composuerit, vel inde cognoscitur,
temere, ipsis Rabbiniis iudicibus, ac perperam facere, quisquis Librum hunc pro-
pterea censeat oppugnandum.

*Secundum
argumentum.*

VI. Ac velut infirmitatis argumenti hujusce prioris consciusidem Disputator, aliud
ad elevandam Prophetiæ Ezechielis auctoritatem excogitat, eamque majoris operis
fragmentum esse quatuor rationibus probare satagit, quarum prima hæc est, Librum
à conjunctione connexiva initium ducere. Altera ab his verbis petitur, quæ in fronte
Libri apparent: *Et factum est in tricesimo anno*, unde concluditur Ezechielem res sibi
à Deo superioribus quoque annis præmonstratas commemorasse. Tertiam suppeditat
ista tertii versus primi capitis verba: *Fuerat sæpe verbum Dei Ezechieli filio Buzi, Sacer-
doti, in terra Chaldeorum*. Postrema oritur ex Josepho, qui capite decimo libri deci-
mi Antiquitatum, prædixisse Ezechielem narrat, futurum ut Sedecias Babylonem non
videret, quod in eo libro Ezechielis, qui superest, nusquam reperitur; sed contra
decimo septimo capite in Babyloniam ductum iri prænuntiat. Quarum rationum levi-
tatem arguere facile est: nam quæ ducitur ex conjunctione connexiva libro Ezechie-
lis præfixa, eadem libris Josue, & Ruth, & primo Regum, & Jonæ, & primo Ma-
chabæorum præmissa est; neque semper copulam significat, sed sæpe ab Ebraeis, vel
ornatus adhibetur gratia, vel aliis de causis quas afferunt Grammatici. Alteram con-
futur verborum, quæ opponit Adversarius, legitima interpretatio: ea autem ex Jona-
thane & R. Davide Kimchi petenda est; ille quippe tricesimum hunc annum nu-
merandum esse ait ab eo tempore, quo Helcias summus Ebraeorum Pontifex librum
Legis invenit in domo Sanctuarii, anno nempe Josiæ decimo octavo; David autem
Kimchi hoc tempore actum fuisse annum Jubilæum docet. Quibus characteribus in-
signitus ille annus, quidam fuit cardo temporis, unde consequentes annos Ezechiel
numeravit. Tertia vero falso innixa fundamento sponte corrui: nam versu tertio, ita
in Ebraicis concepto: *היה היה דבר יהוה אל-יהוהקאל*, dictiones istæ, *פנימים רבות*, *mul-
tis vicibus*, hoc est *sæpe*, nusquam apparent, neque Interpretes agnoscunt. Denique
quod ex Josepho prodit argumentum, futile est: nam quæcunque vaticinatus est Eze-
chiel, in literas relata non sunt; neque quidquid unquam retulit in literas, hoc quod
habemus Volumine continetur. Itaque prædictio illa ad Sedeciam pertinens, vel voce
tantum prolata est, & per nuntios Sedeciæ significata, vel per epistolam ab Ezechiele
missa; minime vero in Librum vaticiniorum relata. Quod autem addit Theologo. Po-
liticus Doctor, contrarium haberi decimo septimo Ezechielis capite, in eo stolidè ha-
lucinatur; nam Sedeciam non visurum esse Babylonem, minime alteri huic vaticinio
repugnat, Sedeciam ductum iri Babylonem: postquam enim oculis privatus est Se-
decias, ductus est Babylonem; itaque Babylonem non vidit, & tamen Babylonem
deportatus est. Atque id Sedeciam ipsum jam ante sefellisse scribit Josephus: cum
enim futurum asseveraret Jeremias, ut captivus Babylonem duceretur, negaret vero
Ezechiel visurum hunc Babylonem; repugnantes, ideoque vanas & incertas esse vati-
cinationes Sedecias ratus est, quas consentientes ac verissimas esse eventus compro-
bavit.

*Joseph. Antiq.
libr. 10. cap. 10.*